Pregaria.cat

Entrada

Macro, micro, interior

Per AmparoG el dj., 08/02/2024 - 11:00

Davant un full en blanc que, a manera de calze, reculli avui una pregària davant la realitat, m'aturo precisament a questes dues idees: la pregària i la realitat. Què és una cosa i què és l'altra?

Hi ha una realitat a nivell macro, la d'un món globalitzat, la de la geopolítica internacional, etc, que ens porta a pregar per la pau i la justícia al món, perquè s'acabin tants mals.

Hi ha també una realitat micro, la que cadascú viu, que inclou la família, el barri, la feina (o la no feina), els propis cercles de socialització, etc. Aquesta realitat pot ser molt diferent la que viu cadascú, la que vius tu, la que visc jo, que comparteixo amb tu aquestes reflexions com a pregària...

Fa quatre mesos i mig que visc al Marroc, mantenint encara un vincle fort amb la península. Quan surto al carrer, no puc evitar adonar-me que aquesta és una altra realitat. No et mous en metro, sinó en taxi col·lectiu; no vagis a la carnisseria a les 10h, que no trobaràs obert, però si vols, pots anar a les 23h sense cap problema; si es creua la mirada amb algun desconegut pel carrer, fàcilment després vindrà un somriure de salutació; quan vaig caminant, veig més esguerrats de tota mena que a Europa, i també més joves i infants.

Encara hi ha una altra realitat, la interior, en la qual em trobo amb mi mateixa, en una mena de desdoblament de personalitat, i fem conversa jo i jo, sobre el que visc, el que sento... I encara hi ha un Tercer personatge (que alhora són tres), que habita en mi o en el qual habito jo, no sé quina de les dues coses és més real.

A l'escalfor d'aquesta llar d'amor interior, faig pregària de tot el que observo i visc, macro i micro, en una riba del Mediterrani o en l'altra.

Senyor, si vols, fes-me servir per portar el teu amor al món, a cada persona que trobo. Que sigui humil instrument a les teves mans, pel Regne de Déu.